

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

**Vitæ Sanctorum Sacris per singulos anni dies
Meditationibvs illustratæ**

Paderbornæ, 1697

S. Casimirus. 4. Martii.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-62968](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-62968)

am, Non es Salomone sapientior, nec sanctior Da-
vide, qui victi sunt à stimulo carnis. Ubi primùm
flammæ minùs pudicæ in corde tuo accendentur,
eas protinùs cogitatione flammaram æternarum
restringue. *si flamma luxurie in ossibus astuat, proti-
nùs illam memoria æterni ignis extinguat.* Damian.

S. CASIMIRUS.

4 Martii.

*Beati mundo corde, quoniam ipsi
Deum videbunt.* Christus. Matth. 5.

CASIMIRUS Casimiri Regis Poloniae filius
necdum Ephebis egressus, in ipsa jam
adyta Sanctitatis est ingressus. Coronam
Ungariae quanto alii studio vel ambire vel
rapere solent, tantò ille repellere à capite suo
adlaboravit. Summâ hieme nudis pedibus
noctu templa obibat, purpura non corpus,
sed cilicium tegebat: somnum humi capie-
bat, gnarus, nusquam alibi tam securos
castitatem somnos dormire. His studiis oc-
cupatum morbus invadit. Lamentantur pa-
rentes; illacrymatur aula; adgemiscunt regna.
Circumstant interea lectulum medicorum
turbæ, medicinam facilem Nuptias suadent,
concessam ægro voluptatem. Sed noluit ille
vivere,

vivere, nobilissimâ animæ parte, Virginitate emortuâ. Itaq, ne non virgo moreretur, juvenis moritur, dignus qui in omnium ore ac calamis vivat. Et verò vivere etiam post mortem Poloni compererunt, cum candidissimo equo invehens contra Moschos moventibus Dux adfuit, & tractis per aquas compendium ad nobilissimam victoriâ monstravit. Quin cum anno obiisset à pariente VIRGINE M. CCCC. LXXIII. anno deinde M. DC. IV. corpusculum Virgineum unâ cum versibus, quos in laudem VIRGINIS panxerat, secumque tumulo inferri mandaverat, integerrimum est repertum. Legant hoc ii, qui insuper habent mactare quotidie castitatem; cui tamen mors ipsa non nisi volenti vim facit, quin mortuæ etiam timet manus inferre.

Ex vita,

MEDITATIO

De Peccato.

1. **P**eccatum est summum hominis malum, illudq; homo vitare debet, quovis labore, & quovis damno. Tibi itaq; certum fixumq; sit, dignitates, sanitatem, & quidem vitam ipsam potius amittere, quam ut vel unum committas mortale peccatum? & voluptatum causâ Deum offendis? 2.

2. Non mortale modò, sed & veniale peccatum, quâlibet jacturâ, vitare debemus, quia veniale peccatum displicet Deo, ipsumq; offendit. Communis est Sanctorum sententia, interitum hujus mundi nihil esse ad veniale peccatum. An in eadem es sententia? Quot singulis diebus venialia committis peccata? Cave, leviores morbi ad graviores deducunt. Nullum unquam quantumlibet parvum peccatum consultò committas, monet enim S. Chryf: *Ne illud parvum negligamus, quod virò neglectum sit magnum.*

3. Non sufficit peccato tum veniali tum mortali abstinere; quoad ejus fieri potest, refecare debet minima quæq; vitia, & ipsa Christi consilia sequi, exemplo sancti Casimiri, qui Evangelicum castitatis consilium vitæ suæ anteposuit. Quàm longè abes ab observatione consiliorum, tu, qui vix mandatis obtemperas? *Qui non facit, quod jussit Dominus, gratis sperat, quod promisit.* Chrysol.

S. PHOCAS M.

5. Martii.

Qui parcè seminat, parcè & metet, & qui seminat de benedictionibus, de benedictionibus & metet.

S. Paul. 2. ad Cor. cap 9.

SPHOCAS olitor erat, sed studiosiùs ac diligentius animam tuam, quàm hor-